

«Με αφορμή την ποίηση του Καβάφη»

Προσπάθεια συγγραφής ποιημάτων με νεωτερική μορφή και συμβολιστικό περιεχόμενο. Διαβάστηκαν και ακούστηκαν ποιητικά έργα του Καβάφη.

Μαθητές και μαθήτριες της Γ Γυμνασίου (ΓΓ1και ΓΓ2)

Υπεύθυνη Εργασίας: Χριστίνα Χ.

Ιθάκη

Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη

Να έχεις το βλέμμα σου μακρυνά

Στην άκρη του ορίζοντα να ψάχνεις

Να αφήσεις πίσω τα παλιά.

Να εύχεσαι νάναι μακρύς ο δρόμος

Να ζεις παρέα κι όχι μόνος

Να ζήσεις το αύριο νωρίς

Για να προλάβεις τη ζωή να δεις.

Πάντα στο νου νάχεις την Ιθάκη.

Η Ιθάκη σ'έδωσε τ'ωραίο ταξίδι.

Κράτα στην καρδιά σου το κλειδί

Παραμένοντας σ'εκείνη τη στιγμή

Θα έχεις αναμνήσεις για μια ζωή.

Κατερίνα Δ.

Φωνή από τη Θάλασσα

Τραγούδι τρυφερό η θάλασσα μας ψάλλει

Για έρωτα, αγάπη μας μιλά

Μες την καρδιά μας θα μας βάλει

Τη ζωή που μας χρωστά.

Και σαν κοττάζεις την υγρή της πεδιάδα

Σκέψεις και όνειρα γεννά

Έρχονται από μακριά σαν μια ζαλάδα

Συνέχισε τη ζωή σου, μη σταματάς.

Φέρνει μηνύματα εις ταις ψυχαίς δροσάτα

Εύπνα, συνέχισε, περπάτα

Τα `άγρια κύματα δες

Και ξέχνα τις άσχημες στιγμές.

Κι αν ήσαι νέος, μες σταις φλέβες σου θα τρέξη

Της θάλασσας ο πόθος

Και το καράβι σου θα το βρέξει

Της θάλασσας ο πόνος.

Κατερίνα Δ.

Ιθάκη

Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη

Μην λησμονήσεις να πάρεις μαζί σου τη ζωή και μόνο

Τίποτε άλλο κανένα στολίδι γιατί κανένα δεν αξίζει.

Να εύχεσαι νάναι μακρύς ο δρόμος

Που θα διανύσεις και πολλά και λίγα τα εμπόδια

που θα συναντήσεις, γιατί ο δρόμος

δεν είναι δρόμος αλλά ζωή μονόδρομος.

Πάντα στο νου νάχεις την Ιθάκη.

Η Ιθάκη σ'έδωσε τ'ωραίο ταξίδι.

Καθώς θα πίνεις της ζωής

Τις στιγμές ,καθώς θα πιάνεις τα λεπτά

Η Ιθάκη θα`ναι πάντα

Και θα κροφοκοιτά.

Στράτος

Φωνή από τη Θάλασσα

Τραγούδι τρυφερό η θάλασσα μας ψάλλει

Και η φύση χορεύει μαγεμένη από το

Τραγούδι της θάλασσας και με

Κατεύθυνση τη μελωδία του τραγουδιού

Φτάνει στη θάλασσα και γίνονται ένα.

Και σαν κυττάζεις την υγρή της πεδιάδα

Φορεσιά που η κόρη σου σαν έτρεχε

Στης πεδιάδας εμπρός τα όρη

Αντίκρυσε εμέ που την κρυφοκοιτούσα

από της θάλασσας τα βάθη.

Φέρνει μηνύματα εις ταις ψυχαίς δροσάτα

Με περιστέρια και αηδόνια της άνοιξης

Παιδιά μες τα πόδια παίζοντας, πέφτοντας,

Λερώνοντας τα πάντα:

Τα δάση, τα βουνά.

Κι αν ήσαι νέος, μες σταις φλέβες σου θα τρέξει

Της θάλασσας ο πόθος

Και μες στην καρδιά σου θα μπει η ιδέα του έρωτα

Και φεύγοντας θα σου αφήσει τις πληγές.

Στράτος

Ιθάκη

Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη

Με ένα απέραντο γαλάζιο εμπρός σου

Άσε τη γλυκιά ανάσα του Αιόλου να σε πάει

Κι όταν οι μαύροι ανέμοι έρθουν

Τον προδότη μην ψάξεις να μάθεις,

Γιατί ένα μέρος είναι του Νόστου του αγνού.

Να εύχεται νάναι μακρύς ο δρόμος

Από της θάλασσας τα βάθη για να ανέβεις

Και ξέπνοα, μια από τις χιλιάδες αυγές να προλάβεις να δεις

Τους χαμένους συντρόφους μην αναζητάς

Αφού τα σφάλματά τους δεν μπόρεσες να αποτρέψεις.

Κι όταν με τέρατα και πειρασμούς μονάχος παλεύεις

Πάντα στο νου νάχεις την Ιθάκη.

Η Ιθάκη σ'έδωσε τ'ωραίο ταξίδι.

Μές' απ'τα χέρια μην το αφήνεις ,σα νερό να γλιστρήσει...

Την αλμύρα του άντεξε και πιες το

Κράτα γερά τους σαπισμένους κορμούς της δικής σου σχεδίας

Και αγνάντευε το πέλαγος για εκείνη...

Που η ομίχλη του καιρού, στα μάτια σου έχει αλλάξει.

Κατερίνα Ζ.

Φωνή από τη Θάλασσα

Τραγούδι τρυφερό η θάλασσα σου ψάλλει

Μα εσύ μουδιασμένος στην παλιά προβλήτα

Φυλακισμένος από τα αιώνια σανίδια της

Ένας απλός ακροατής...

Αγναντεύεις...

Και σαν κυττάζεις την υγρή της πεδιάδα

Στα κρύα νερά της θέλεις να βουτήξεις

Τα βότσαλα που διακρίνεις στον πυθμένα τα όμορφα να πιάσεις

και πάλι στη μοναχική σου θέση να ῥθεις

αφού για μια στιγμή μαζί της, τη μελωδία έχεις νιώσει.

Φέρνει μηνύματα εις τας ψυχαίς δροσάτα

Αλλού ασάφεια, αλλού ιαχή που δίνουν

Και η επιθυμία αυτή για λίγη δροσερή ηδονή

Σε ρίχνει στα βαθιά

Κι αντί να αγκομαχείς, εσύ αγκαλιάζεις.

Κι αν ήσαι νέος, μες σταις φλέβες σου θα τρέξει

Της θάλασσας ο πόθος

Που πάνω στο δύσκολο κολόμπι

τα χέρια, με την αντανάκλασή σου θα σε κάνει να δώσεις,

την ήδη λησμονημένη προβλήτα να αφήσεις

και για άλλη ακτή να πορευθείς...

Κατερίνα Ζ.

Ιθάκη

Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη

Μια πέτρα μην ξεχάσεις να πάρεις

Μια πέτρα για να χαράξεις την πορεία σου,

Ορμόμενη από τα συναισθήματά σου και

Να εύχεται νάναι μακρύς ο δρόμος

Για να καταφέρει αυτή η χαραγμένη γραμμή

Να καλύψει όσο το δυνατόν μεγαλύτερη διαδρομή,

Καθώς μόνο τότε θα καταφέρεις

Να ενεργοποιήσεις τα ναρκωμένα μέχρι τώρα συναισθήματά σου,

Και μην ξεχνάς

Πάντα στο νου νάχεις την Ιθάκη.

Η Ιθάκη σ'έδωσε τ'ωραίο ταξίδι.

Αντανάκλασε την έννοια της ζωής

Σε ταξίδεψε σε μιαν άλλη εποχή-

Μια εποχή διαφορετικά διαμορφωμένη

Για καθέναν ατομικά, ανάλογα με τις προτιμήσεις του!

Κώστας

Φωνή από τη Θάλασσα

Τραγουόδι τρυφερό η θάλασσα μας ψάλλει

Κάθε φορά και διαφορετικό,

κάθε μέρα και πιο λυπηρό,

τι να `ναι άραγε αυτό

που το προβληματίζει;

Και σαν κυττάξεις την υγρή της πεδιάδα

Νιώθεις ό,τι δάκρυα κυλούνε

Και τότε στο νου σου δημιουργείται

Μόνο μια σειρά από συναισθήματα,

Συναισθήματα που καταπνίγονται το ένα μετά το άλλο

Σαν μικρά κύματα,

Αλλά έρχεται η μέρα που

Φέρνει μηνύματα εις ταις ψυχαίς δροσάτα

Τα κύματα αλλοιώνονται και

Στην θέση τους προστίθεται μιαν άλλη

Θάλασσα τόσο ίδια αλλά και τόσο διαφορετική

Δημιουργώντας την εντύπωση πως και αυτή

Αποτελεί μέλος του ανθρώπινου βασιλείου.

Κι αν ήσαι νέος, μες σταις φλέβες σου θα τρέξει

Της θάλασσας ο πόθος

Σαν ρυάκι θα διαπεράσει τις πληγές σου

Και θα τις μεταμορφώσει σε εμπειρίες, και γεγονότα

Που θα εύχεσαι να ξαναζήσεις, γιατί το μόνο

Που θα θυμάσαι θα είναι μια εικόνα,

μια φωνή από τη θάλασσα.

Κώστας

Ιθάκη

Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη

Να ακολουθήσεις το όνειρο

Μη φοβηθείς τη μάχη.

Ξεκίνα με καράβι σου το θάρρος στην καρδιά

Και πες πως ταξιδεύεις σε ήρεμα νερά.

Να εύχεται νάναι μακρύς ο δρόμος

Σου. Κι αν συναντήσεις θύελλες

Μπόρες και τρικυμίες, μη φοβηθείς, μα πάλεψε

Κερδίζεις εμπειρίες.

Πάντα στο νου νάχεις την Ιθάκη.

Μην ξεχαστείς απ' ό,τι δεις

Και απ' ό,τι συναντήσεις

Στο ήρεμο λιμάνι της

Σόντομα θα γυρίσεις.

Η Ιθάκη σου έδωσε το ωραίο αυτό ταξίδι.

Αρετή

Φωνή από τη Θάλασσα

Τραγούδι τρυφερό η θάλασσα μας ψάλλει

Και μας καλεί σαν άλλοτε στο όμορφο

Ακρογιάλι. Τραγούδι απ' τα σπλάχνα της

Γλυκό μελωδικό. Τραγούδι με έναν

Απόκοσμο αλλιώτικο σκοπό.

Και σαν κοιτάξεις την υγρή της πεδιάδα

Τα μάτια σου γεμίζουν με λάμψη και ομορφάδα.

Νιώθεις ένα μικρό παιδί, γαλήνη στην ψυχή σου

Σαν να ξαναγεννήθηκε η πλάση όλη μαζί σου.

Φέρνει μηνύματα εις τας ψυχαίς δροσάτα

Μηνύματα που φέρνουνε δάκρια στα μάτια.

Μια νοσταλγία, μια χαρά, μια αγάπη στη ζωή σου.

Το απέραντο γαλάζιο φωλιάζει στην ψυχή σου.

Κι αν ήσαι νέος, μες σταις φλέβες σου θα τρέξη

Της θάλασσας ο πόθος

Με το τραγούδι της θα σε μαγέψει

Και την καρδιά σου αβίαστα θα κλέψει.

Αρετή

Ιθάκη

Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη

Μην διστάσεις

Μην παραδοθείς στη θάλασσα

Μόνο υποσχέσου

Πως κάποια ημέρα θα γυρίσεις

Να εύχεται νάναι μακρύς ο δρόμος

Ταξίδια πολυστέναχτα

Συμφορές πολλές θα συναντήσεις

Εσύ ταλαίπωρε

Που δεν υπολόγιζες την μοίρα.

Πάντα στο νου νάχεις την Ιθάκη.

Η Ιθάκη σ'έδωσε τ'ωραίο ταξείδι.

Γεμάτο απρόσμενες εκπλήξεις

Προσμένοντας το νόστο στην πατρίδα

Τα παλάτια, τους χιτώνες

Το πολυπόθητο χόμα της Ιθάκης.

Εύη

Φωνή από τη Θάλασσα

Τραγουδί τρυφερό η θάλασσα μας ψάλλει

Βαθιά στον πυθμένα της ψυχής

Μια γλυκιά μελωδία

Ακουμπισμένη στα γαλήνια κύματα

Περιμένοντας την φουρτούνα.

Και σαν κυττάζεις την υγρή της πεδιάδα

Διακρίνεις ένα απέραντο χρυσαφένιο χαλί

Που σε καλοσωρίζει με κέφι, μουσική

Και σε αποχαιρετά με το απόλυτο σκοτάδι

Γιατί εσύ κρατούσες τα ηνία της ζωής σου.

Φέρνει μηνύματα εις τας ψυχαίς δροσάτα

Αναμνήσεις ανθρώπων κοντινών

Χαμένων για εμάς και ξάφνου

Ένας παγετός μες στην ψυχή αναπολεί

Μα δεν μπορεί να δραπετεύσει.

Κι αν ήσαι νέος, μες σταις φλέβες σου θα τρέξη

Της θάλασσας ο πόθος

Μην ξεγελιέσαι από τον παρορμητικό ορίζοντα

Μην τρέξεις στο άπειρο

Απλώς ονειρέψου

Κάποια στιγμή θα έρθει αυτή η μέρα.

Εόη

Με αφορμή την ποίηση του Καβάφη...

Ιθάκη

Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη

Θα συναντήσεις τους Λαιστρυγόνες και τους Κόκλωπες

Αλλά μη φοβάσαι

Κράτα το τιμόνι γερά

Και κοίταξε μπροστά, έχοντας το κεφάλι ψηλά.

Να εύχεσαι νάναι μακρύς ο δρόμος

Γεμάτος δελφίνια, γοργόνες

Και ευωδιαστά λουλούδια

Γεμάτος γνώσεις

Και όμορφες εικόνες.

Κι αν χαθείς από την πολλή τρικυμία

Πάντα στο νου νάχεις την Ιθάκη.

Κι αν χρειαστεί άσπριζε τον μαύρο δρόμο μπροστά σου

Και να θυμάσαι το ωραίο ταξίδι που σου έδωσε

Και να θυμάσαι όλα εκείνα τα όμορφα μέρη

και τους φιλόξενους κατοίκους που γνώρισες

Όλον εκείνον τον πλούτο που σου πρόσφερε

Να μην τον ξεχνάς...

Ειρήνη

Φωνή από τη Θάλασσα

Τραγούδι τρυφερό η θάλασσα μας ψάλλει

Τραγούδι για τα περασμένα νιάτα

Και τους περασμένους έρωτες

Τραγούδι που συγκινεί την ψυχή

Και την καρδιά μας.

Και σαν κυττάζεις την υγρή της πεδιάδα

Θαυμάζεις την απέραντή της πρασινάδα

Γεμάτη ευωδιαστά λουλούδια

Και καλλίφωνα πουλιά.

Η καρδιά σου κυριεύεται από μια απέραντη χαρά

Φέρνει μηνύματα εις ταις ψυχαίς δροσάτα

Τι εύκρατη που γίνεται η σκέψη

Φέρνει αναμνήσεις από το παρελθόν

Των νεανικών σου χρόνων.

Κι αν ήσαι νέος, μες σταις φλέβες σου θα τρέξη

Της θάλασσας ο πόθος

Θα συναρμολογηθεί ξανά ο παιδικός σου εαυτός

Πειράγματα με το νερό της θάλασσας

Κάστρα στην άμμο και αγώνας για τα πιο όμορφα κοχύλια.

Όλα μια πρόφαση για να ανοίξει πάλι

Το παιδικό βιβλίο με τις εικόνες.

Ειρήνη

Με αφορμή την ποίηση του Καβάφη...

Ιθάκη

Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη

Να μην ξεχάσεις το πολύτιμο παρελθόν σου

Όσους κινδύνους και δυσκολίες θα περάσεις

Πάντα να `χεις στο μυαλό σου την γλυκιά επιστροφή.

Να εύχεται νάναι μακρύς ο δρόμος

Όμως με ευκολίες κι ευχαριστίες

Με λαμπερές, χρυσές αναμνήσεις

Δίχως φόβους και δισταγμούς

Έχοντας βαθιά πίστη.

Πάντα στο νου νάχεις την Ιθάκη.

Η Ιθάκη σ'έδωσε τ'ωραίο ταξίδι.

Ως δώρο για τις ωραίες στιγμές

Που της χάρισες

Περνώντας ο καιρός γρήγορα

«Αχνίζοντας» ατελείωτες θαλάσσιες περιπέτειες.

Φρειδερίκη

Φωνή από τη Θάλασσα

Τραγουδί τρυφερό η θάλασσα μας ψάλλει

Κι ανάμεσα στα ασημένια της κοχύλια

Την απαλή μελωδία της παίζει.

Καθώς θαλασσινά μαλάκια

Ξεθαύονται μες απ' την αστραφτερή κοκκινωπή αμμουδιά.

Και σαν κυττάξεις την υγρή της πεδιάδα

Γοργά κινούνται πορτοκαλί αστερίες,

Μικροί-μεγάλοι βρίσκονται μπλεγμένοι

Ανάμεσα στ' αλμυρά τα φύκια και τους αιχμηρούς αχινούς.

Φέρνει μηνύματα εις ταις ψυχαίς δροσάτα

Και θερινές αναμνήσεις και γομνά σώματα

Που επιπλέουν στα κρυστάλλινα και αφρισμένα κύματα

Με συντροφιά δελφίνια και άσπρα γλαροπούλια.

Κι αν ήσαι νέος, μες σταις φλέβες σου θα τρέξη

Της θάλασσας ο πόθος

Μυρίζοντας του αιθέρα το αεράκι

Γερόμενος της εποχής ζουμερό καρπουζάκι.

Κι ύστερα το ενοχλητικό βουητό

των μελισσών στ' αυτιά σου κυριεύει,

«ζητιανεύοντας» φρούτο εποχής.

Φρειδερίκη

Μουσικό Γυμνάσιο Πτολεμαΐδας
Σχολικό έτος 2013-2014

